

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 305.

78de Møde.

Torsdagen den 16de Mai.
(Fortsat.)

Stockfleth (forts.): Jeg indrømmer, at dette var rigtigt, og det er en Forandring, som jeg meget gerne vil underkaste Forslaget ved den 3die Behandling af denne Sag, ligesom ogsaa de Forandringer, som ellers blive nødvendige i Udkastet og i Forslagene fra Udvalget, ved Sagens 3die Behandling kunde komme frem. Naar det saaledes ogsaa idag er paaberaabt, at Kjøbstæderne vilde lide Uret herved, saa vilde man efter mit Anførte finde, at der ikke er Tale om nogen Uret for Kjøbstædernes Bedkommende; thi det er en Forpligtelse, som paahviler Staten i det Hele, at anskaffe disse Heste fra først af, og den senere Underholdning, som hidtil alene har paahvilet det privilegerede Hartkorn, det er det, som nu gaar over til at paahvile alt Hartkorn.

Jeg rettede igaar det Spørgsmaal til den ærede Krigsminister, om hvor stort et Antal Heste der i Anledning af Krigen var bleven anskaffet ved Militairretaten. Det Svar, som den ærede Minister idag gav, var just ikke et directe Spar herpaa, men det antydede blot, at Militairretaten ikke kunde undvære det nødvendige Antal Heste til at supplere de 1728 Heste, som Districterne skulde udrede, og jeg kan altsaa endnu ikke idag have noget bestemt Begreb om, hvorvidt de Heste, som Militairretaten nu har, naar de i Tilfælde af Krigens Dphør sælges, kunne være tilstrækkelige til at dække de Nationalheste, som Udredningsdistricterne skulle anskaffe. Jeg troer, det er et temmelig vigtigt Moment; jeg veed, som sagt ikke, hvormange Heste der er anskaffet, men der er vist anskaffet en temmelig betydelig Mængde. Jeg antager, at ved Krigens Dphør vilde en stor Deel af disse Heste blive unødvendige for Militairretaten, og alle de overskødige ville altsaa sælges, og jeg formener, at Salgsprisen

for disse i Forening med de 36 Rbd., som hver af de nuværende Udredere skulle betale tilbage til Staten for deres Heste, næsten vil blive tilstrækkelig til at dække de Heste, som muligens maatte mangle. Ved det, som jeg her har omtalt, troer jeg ogsaa at have imødegaaet det, som den ærede Ordfører har bemærket angaaende de to Classer af Heste, som paa denne Maade komme frem; naar det følges consequent, vil der kun være een Klasse af Heste, og disse Heste ville overleveres af Staten til Udredningsdistricterne. De bør naturligviis, idet de overleveres til Districterne, vurderes, og Districterne ere da ansvarlige for deres Bedligeholdelse og skulle naturligviis, i det Tilfælde, at de paa een eller anden Maade komme til Skade eller tabes, erstatte dem.

Krigsministeren: Jeg veed ikke, om jeg har misforstaaet den ærede Taler. Jeg har forstaaet hans Forslag igaar saaledes, at de nye Districtsheste skulle principalliter stilles af Militairretaten, og kun forsaavidt de ikke dertil vare tilstrækkelige, skulde der tages af de ældre Districtsheste. Dersom jeg saaledes har forstaaet det rigtigt, saa har jeg idag villet antyde, at saamange Heste have vi ikke disponible, saameget mindre, som vi under visse Eventualiteter maae ønske at anvende dem paa en anden Maade. Er derimod Meningen, at de nuværende Districtsheste skulle gaae over til de nye Districter og, forsaavidt de ikke ere complete, suppleres af Militairretaten, saa vil det naturligviis ingen Banskkeligheder finde. Hovedgrunden, hvorfor Militairretaten ikke kan ønske at afgive Hestene, det er den, at man, som jeg før sagde, vil bestemme dem til deraf at supplere det Antal Heste, som man ved en ubrydende Krig strax maa have disponible, og hvortil de nuværende Stamheste i Forening med de nuværende Districtsheste ansees for at være utilstrækkelige, og derfor ønsker man at